

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.—INCA.

Any II

SETMANARI POPULAR
INCA 20 DE MAIG DE 1916

Núm. 73

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

A grans mais grans remeis

Temps ha que estava pensant de quina manera podria ajudar millor a suportar les diverses penalitats de mos companys agricultors.

Com la fórmula que vaig fer pública del sulfat líquid vol molta paciència i temps per fer-se un mateix amb una sèrie d'aparells delicats, no m'he entrefingut més en això, i la casualitat ha fet que, llegint revistes dels nostres professionals d'enllà dels Pirineus, he pogut saber moltes coses útils que vaig a publicar pels pagesos d'ensà i d'enllà.

Primera. Que un gran viticultor italià, fa ja quatre o cinc anys que ve empleant amb molt d'èxit, sempre que fa'l Caldo Bordolés per a sulfatar la vinya, de 1 a 2 kilograms de sulfat de coure per cada cent litres i mitat de pes de calç apagada, barrejant en lo sulfat deixat de mig a un kilo de sulfat de ferro. Los bons resultats d'això s'explica perquè'l sulfat de ferro serveix de adherent per a fixar més lo lleixiu a la planta i per a porer ser més absorvida la solució per tots los seus òrgans.

Segona. I aquest és lo procediment més barat i eficaç, que consisteix, segons un professor viticultor del mitgdia de Fransa, en emplear per a sulfatar las vinyes lo sulfat de coure sol, deixat amb aigua.

Això anant bé, com diu Mr. Semichon, reuneix la ventajia que els aparells no s'embossen mai, i de que amb una quarta part de sulfat o menos del que és necessari amb la lletada de calç n'hi ha prou per a defensar-se. En prova d'això, que amb sos experiments de uns quants anys ensà, l'hi han anat molt bé ses vinyes sols aplicant en cada ruixada 300 grams de sulfat per cent litres d'aigo.

S'explica que amb tan poca quantitat li doni bons resultats, lo que si se n'hi posava massa podria cremar els brots tendres, i que, essent tot sol, el sulfat, queda més fàcilment absorbit pels poros de les plantes, aprofitant-se tot es coure, que és la substancia immunissant del mildiu. Amb la calç se neutralisa i se'n pert molta part.

Aquest altre bon resultat que ha observat Mr. Semichon amb les seves proves, jo el m'explic comparant-lo amb el resultat que molts han obtingut i tractant els ceps tot plouent o abans de ploure, en una ma-

teixa vinya, i acabant de sulfatar es tròs restant després de la pluja. Aquest darrer los ha quedat atacat mentres que els altres ceps, com amb sa pluja se va separar la calç de la sal cúprica, aquesta va quedar més fàcilment absorvida pels teixits absorvents de les plantes.

Amb aquets nous estudis podrém be riurens de la frescura dels governants espanyols, encare que mos venguin es sulfat a preu de formatge.

Josep VENTURA GAUSACHS.
Pèrit Agrònom

Badalona 20 d'Abril de 1916.

DE PICAT

¡Pobre Catalina
de son Albert!
plora qui te plora
desde qu'ell se mori.

Na catalineta
ja no és d'aquest món:
plora qui te plora
de pena se fon.

Na Catalineta
no vol veure gent:
s'ha de fer monjeta
monja del convent.

Son pare i sa mare
la fan passetjar.
—¡Ma mareta meva
passem p'el fossar!

Que ho som de gustoses
les vefles d'estiu!
Na Catalineta
no va tan cop-piu.

Amb la pols de l'era
fugen trists recorts,
na Catalineta
ja té por dels morts.

Fila que te fila
damunt el portal
na Catalineta
cura de son mal.

Quant vengué la festa
de Sant Agustí,
balla qui te balla...

¡Totes són així!

† PERE ORLANDIS I DEPUIG.

La ignorancia es atrevida

No me decidiria a escribir nota alguna comentando la exactitud de esta gran máxima si el necio atrevimiento se limitara tan solo a querer resolver cuestiones económicas, políticas o sociales; porque aun cuando sea muy sabio consejo el que indica se encarguen los zapatos al zapatero, de todos modos el abuso no entraña en tales casos la suma gravedad que adquiere cuando las resoluciones versan sobre la cuestión religiosa. Entonces aparecen inopinadamente y surgen por doquier, teólogos y moralistas de nuevo cuño, que sintiéndose con valía Aristotélica critican a su antojo y según sus naturales impulsos las reglas que en el orden moral ha ido estableciendo nuestra Santa Madre Iglesia,

Empiezan por proclamarse católicos; y católicos en el justo medio, sin que les sobre ni les falte cosa alguna para merecer el verdadero dictado de tales. Su ignorancia misma les conduce a tomar una actitud de reto para con todos los que puedan atreverse a discutir su catolicismo. Hay que reñir, acto continuo, si no se acepta inmediatamente y en su totalidad el dictado de verdaderos católicos que reclaman para sí de un modo absoluto.

Aceptado, sin trabas de ninguna especie, el catolicismo como intrínsecamente unido a la propia personalidad del flamante teólogo-moralista, nos hallamos con incompatibilidades de conceptos entre sus opiniones y las reglas y preceptos que prescribe y ordena la Iglesia. En tal situación la ignorancia no se arredra, sino que siguiendo en su obstinado empeño parece cobrar nuevos bríos ante las dificultades, aunque sea llegando al cinismo con un atrevimiento indigno de toda persona sensata. No tan solo se pone en duda la infalibilidad del Papa en cuestiones dogmáticas, sino que se señalan ciertos errores en las mismas porque los preceptos no se acomodan a la forma de catolicismo que necesariamente debe admitirse en los actuales tiempos. En la discrepancia no hay que sospechar error alguno en las ideas que exponen; sino que evidentemente la culpa está en la deficiencia del catolicismo intransigente; porque este debe ajustarse a las circunstancias y a las épocas, modifi-

cándose hasta donde sea necesario para hacerse compatible con las apreciaciones (conveniencias particulares) que desde luego señalan estos flamantes catedráticos de catolicismo modernista.

La ignorancia, que precisamente en las cuestiones religiosas es cosa facil de observar todos los dias y a todas horas, dar lugar a que resalte más y más en ellos la confirmación de la máxima con que hemos iniciado el presente artículo.

Hay hombres socialmente cultos y pun-donorosos, que en la vida práctica demuestran talentos privilegiados, que intelectual-mente son meredores de honrosa distinción y sin embargo tienen tan mal cimentadas sus ideas religiosas que ignoran los prin-cipios fundamentales del catolicismo que afirman profesar. No se atreverían a emitir opiniones concretas sobre asuntos de or-den social, que solo conocerán mediana-mente. En cambio se atreven con las cues-tiones religiosas aunque sea modificando los dogmas. Esto evidentemente es debido a que su ignorancia en tales cuestiones es completa, es absoluta.

Es tan general la ignorancia religiosa, que solo así se comprende sean en tan gran número los atrevidos, que aún en ple-no club, manosean el Catolicismo.

Cuanta más ignorancia más atrevimien-to. Que atrevida es la ignorancia!!!

Inca-17-5-16.

SENSACIONES

El dia comensava a descloure els ulls. El sol ben dematiner espolsava sos primers raigs de llum cernuda; i feleguer pujava, pujava desitjos de besà la cucuia del puig de Santa Magdalena.

Arreu es sentien els trepigis dels homes els qui sortien dels cafès: on es dirigien a l'Esglesia cridats per la Campana qui dalt el cloquer tot densant les convidava a l'au-gust sacrifici de la missa. Era diumenge. Quant heus aquí que davant de l'Estació vaig veure a mos companys qui m'espera-ven. Tots, tots duien pintada a les galtes l'alegria del cor! Oh! aquell dia seria el primer que romendriem a fora de casa els Exploradors d'Inca.

I el tren xiulà marxant ben! rebent, de-mentres que preniem comiat dels desvel-lat campanar qui mos ha vist creixer boi dansant al seu voltant... I pasàrem pobles i mos cansàrem ferm!

Era de dia. El sol encare pujava gisant un esclat de llum i xafagor a la terra. I noltros amb febricitat mal reprimida mos llansàrem per segona vegada als deperta-ments del tren, d'aquell polit tren qui mos duria a la ciutat de nostros desitjos... a Sol-ler! I la màquina comensà a trepidar men-

tres que el xiulet desafinat feria nostros orelles....

Comensàrem a bordejar les primeres mon-tanyes. Les esquerpes montanyes qui com peixina tenen estojada dins son sí a la hos-pitalaria ciutat, a la galana i fresque ciutat, qui es bella com les galtes de l'enedera pagesa..... Caminàvem més de presa; i el tren batejava més espès, encauat dins el llarg tunel boi empenyent cap a fora les humides foscós... i de pronta la llum clara espolsà la fumassa espesa que sortia per la boca d'aquell reptil de ferro plasmat per mans d'homos qui mos transportà altra volta a veure el cel... el blau cel de Soller... i essentí un ¡Oh! prolongada i general i els meus ulls oliaren la ciutat desitjada qui ballugadissa seia a nostros peus. Oh que hermosa era Soller! Les seves cases com les de Jerusalem par que se fenguessin sense fi, raiment un remat qui pastura dins un jardí de lliris i flors.

I la flaire sanitosa i olorant emportada amb brassos de l'oreig besà mos sentits i aquella olor me recorda l'encens que es crema a l'Esglesia de nostre poble....

...! el tren s'atura. Erem Sollerics!

La nit serena be ho era prou. Tot el fir-mament era una lluminaria. Aquells greso-tets del cel amb ses continues tremolors par que puntetjassin una Sardana. La Sardana del infinit....

I jo estava cansat. Amunt i avall me pa-sejava pel terrat d'una casa Senyorial tot recopilant les emocions que aquell dia ha-va experimentades.

Oh aquella marxa real dementres que sa-ludàrem la bandera; com encengué en mi l'amor de patria!... i passàrem per primera volta pels carrers de Soller essent l'espec-tació de tot lo poble; d'aquell poble, sa i franc, qui par que vegés an aquell riu de jo-ves la futura esperança de Mallorca...—Oh llavors amb fruició vaig recordar que erem el fruit d'aquella llevor que nasqué dins l'ànima del Bisbe Campins de santa me-moria...

I finalment al passar per mon enteniment el recort d'aquella processó tan llarga a on els trajos típics de generacions passades e-hi lluien... tots, tots aqueixos recorts m'encautivaren....

L'oreig arrosejava la remor del poble qui es devertia a la plassa. De tant en tant els couets xiulant, tallaven les foscós, es-clatant amb mil claranes de llum verdosa... I mes parpelles empeses per dues monta-nyes de són se fancaven.

Era l'hora del descans.

Oh qui pogués convertir en frases entu-siastes les amocions pures que aquell mati estremiren nostros ànimes!

Un sol calent mos caia damunt la cara encenguent les nostros sangs.

La Bandera Espanyola besada pel subtil oreig amarat d'olors de faronger ventilonet-java.

I davant ella s'hi veien els jovenets qui de-

vien esser armats cavallers; mitjan-sant la promesa d'esser faels i defensors de la Pa-tria, de la Relligió, del Rei, de les lleis i dels superiors....

Tot allò era amocionant. Quant an aquell moment una veu ben coneguda dels Ex-ploradors mos feurecordar i ànyorar aquells mal-aguanyats temps en que Espanya era la dominadora dels mars i l'estrella Polar de les nacions! Oh aquell recort abraçà la sang de nostros venes!... Havíem arribat a la cucuia de l'entusiasme patriòtic quant heus-aquí que un crit, tot cor, refrunyent es sentí per tota la ciutat. Era el crit de Vis-que Espanya! dementres que fotes les mans amb febricitat batien palmes!... Qui no ju-raria llavors morir per la patria? L'himne dels Exploradors corona la Festa.

Quant noltros arribàrem a la nostra ciutat, les ombres de la nit caiguent de les veines montanyes, s'escampaven pel pla; i tots duiem escrits a dins el cor els noms de persones que mai la polsora del temps es-borrà.

B. C.

INSTRUCTOR DELS EXPLORADORS D'INCA
DE JOAN PALAU

LES PUBLICACIONS PEDAGOGIQUES
DE JOAN PALAU

Els anglesos anomenen Sant Francesc de Salés «el sant gentilhome», — «the gentle-man Sainct». De Joan Palau podríem dir, parellament: Joan Palau és el nostre pe-dagog gentilhome.

De temps que el sabíem gentilhome ciu-tadà, en les avençades de la nostra interven-ció civil. Ara li acabem de descobrir una ànima exquisida de «gentleman fermer, de gentilhome pagès. Ell que en altres llibres pedagògics escrits amb un gust encès per l'acció i un estil crepidant; que els infants gusten amb delícia, havia narrat les gestes heroiques dels magnes Capitàs, ara es fa humil, es torna tot atent i pacient, tot amorós i municions, per fer nos en-frir en la infimitat de les pobres petites plantes, de les bestioles de Déu... Ell, que ens va fer sentir la grandesa d'Alexandre, de Juli Cèsar, de Napoleón. Com ara sab deliciosament ensenyarnos la complexitat de la mosca golosa, de la balba marieta, de l'àgil llangardaix... D'aquesta aparent dualitat, quin és el secret?

El secret està en una forta simpatia per la vida — per la vida en totes ses manifesta-cions — les supremes, com les obscures — mentres que elles sien igénues, és a dir, mentre que l'individu vital compleixi simple-ment amb la propia llei. — per la Vida, amb majúscula, si voleu... — si, decilidament per la Vida amb majúscula!... — Com en els drames de tési i en els himnes abacadabrants de les darraries del Vuicents, doncs? — Mes jo, per una obreta modesta i pulcra, per una obreta perfecta com aquesta «Estudi experi-mental d'alguns animals que es troben a la casa, al jardí o al camp, i al màs», donaria una dotxena d'aquells drames. — amb mitja dotxena d'aquells himnes per torna!

XENIUS.

Aquestes obres de text se troben a la Llibreria de «La Veu d'Inca».

SANTS EVANGELIS GLOSATS

S'acaba de editar a l'impremta de *La Veu d'Inca* els «Sants Evangelis traduïts en Romans popular» pel Decà de la literatura mallorquina D. Bartomeu Ferrà. Es un elegant follet, en quarta, que dú l'aprovació eclesiàstica i conté vintuna composició de miracles, evangelis o paraboles principals de la vida pública del bon Jesús. S'autor lo havia anat publicant damunt distins setmanaris mallorquins i ara s'han replegats per a que puguin servir de premis als nins i nines de les escoles.

La versificació té aquell caent popular i natural que tant agrada an el poble; i la traducció es casi justa del text de l'Evangelí, en tot ésser tant difícil l'encaxar-lo en la forma del vers.

Creim que aquesta darrera obra del Sr. Ferrà serà ben rebuda del poble catòlic, i més per venir d'un ancià que tota sa vida l'ha passada donant llissons de moralitat i art, i que si el seu estat de salut se li permetés treballaria encara per la bona causa, puis el seu cor no ha envellit.

Asociación Nacional de la Buena Prensa

EL DIA DE LA PRENSA CATÓLICA
MANIFIESTO

(Conclusión)

QUIÉNES REALIZARÁN ESTE PROYECTO

Todos y cada uno de los católicos españoles. Los periodistas, propagando la idea, recogiendo estimulantes ejemplos y dando a conocer las varias y fecundas iniciativas.

Los organizadores, creando poderosos focos de acción que irradien el movimiento y el entusiasmo hasta los últimos límites de la respectiva diócesis.

El venerable clero secular y regular, asumiendo, bajo la alta inspección de los Reverendísimos Prelados, la dirección inmediata de esta acción evangelizadora y el trabajo necesario para que produzca frutos abundantes tan levantada empresa.

Las señoras y señoritas piadosas, los caballeros y jóvenes católicos y los valientes y activos seminaristas, desplegándose en innumerables guerrillas, tan conformes con el espíritu de la tradición española, para que no haya un sólo pueblo en que no se celebre la Fiesta y para que en todas partes sea profundamente cristiana, sabiamente propagandista, opulentamente reproductiva.

QUE DEBEMOS HACER

Comenzar pronto. Proyectar alto. Tender a lo extenso. Y trabajar con ardor y sin decaimiento, realizando fielmente las instrucciones prácticas que ahora publica y envía a todas partes esta Junta Central; a la cual deben enviar todos amplias noticias de sus obras y propósitos, no sólo para incluirlos el día de mañana en la Crónica que ha de publicarse, sino para darlos a conocer inmediatamente a toda España por medio de la prensa, i así multiplicar la acción, haciendo que cada uno pueda aprovecharse de la experiencia e iniciativas de todos los demás.

El plan está dado. La Virgen Inmaculada, Patrona de la Prensa Católica Española, y el Santo Doctor Patrono de los Periodistas, San Francisco de Sales sean con nosotros, para que establezcamos un *Día de la Prensa Católica* tan hermoso y fecundo, que los venideros tengan que dar gracias a Dios por que nosotros lo hayamos establecido, y que siendo, como es, fiesta no importada, sino genuinamente española y muy conforme con el genio de nuestra raza, sea también modelo que puedan adoptar otras naciones, en especial las americanas, hijas amadísimas de España, con doble satisfacción para nuestro espíritu, católico a la vez que patriota.

LA JUNTA CENTRAL
de la Asociación Nacional
Sevilla, 52-II-1916.

PUBLICACIONES REBUDES

La «Acció Social Popular» (Bruch, 49, Barcelona) acaba de publicar en forma de follet elegantísim, de 64 planes, la Carta Pastoral del Emm. Sr. Cardenal Guisasola *Justicia y Caridad en la organización cristiana del treball*, que tant ha cridat l'atenció. La edició es fabulosament barato, puis solament costa 10 cèntims l'exemplar, 9 pessetes el cent i 80 pessetes un millar

Hem rebut l'informe, publicat en un hermos follet, que ha fet D. Benet Pons i Fabregues sobre la cessió de les murades del Mar, del Estat an el Excm. Ajuntament de Ciutat; informe que va ésser aprovat pel cabildo Municipal en la sessió celebrada dia 22 de l'Abril passat.

AJUNTAMENT

SOBRE'L PROYECTE DE L'IMPOST SOBRE EXPORTACIÓ

Degut a l'anunciament que havia fet D. Miquel Amengual a la sessió del Consistori Municipal de la semana passada, de que tractaria d'un assumto de molta d'importancia, dijous e-hi acudí bastant de públic per veure que seria allò.

Després del despaix ordinari es concedí la paraula al Sr. Amengual. Aquest va dir que degut a la iniciativa del Diputat provincial D. Lluís Alamany s'havia plantejat a la Diputació el problema de la creació de la Mancomunitat Balear, assumto que mereix un defengut estudi per part de tot-hom i particularment pels Ajuntaments que'n son els mes interesats.

Comprent-ho així l'Ajuntament de Ciutat ha recullit l'idea acceptar-la en principi i acordà dirigir-se an els altres ajuntaments de Mallorca perque facin lo meteix i li envii les informacions que creguin procedents.

Llevors usà de la paraula el Sr. Gelabert que se descapdellà d'aquesta manera: L'idea llançada pel Diputat provincial Sr. Alamany té dos aspectes: un administratiu i s'altra enonòmic. En quant a l'administratiu no me atrevesc a tractar-lo per no conèixer-lo; però per lo que's refereix a l'eco-

nòmic o siga el crear un impost sobre l'exportació el crec un greu error. L'exportació és el signe de riquesa i prosperitat d'un país; és la font viva de riquesa i sense ella molts de pobles serien morts. Agravar-la és anar contra s'orde natural i de la riquesa de sa propia pàtria, tota vegada que les industries que tenen necessitat de sortida per la colocació dels seus productes serien posades en situació d'inferioritat an els mercats a on tenen que anar a competir.

El Sr. Gelabert s'estengué en llargues consideracions, freguent per tipo la industria de sabateria tant estesa a Mallorca i a Inca particularment, fent una comparació entre les desventatges d'aquesta industria fabricada a Mallorca o a Barcelona, ressaltant una diferencia grossa en contra els industrials mallorquins d'aquest ram; i a damunt tot això, afegeix, ara se preten encara agravar-nos amb nou impost. Crec que, efectivament, mereix que l'Ajuntament d'Inca estudi i se preocupi del assumto per haver-hi aquí molta exportació industrial i agrícola i dessig que costin en acte aquestes manifestacions meves en contra l'impost damunt l'exportació.

El Sr. Bal·le va manifestar que no conèxia la proposició del Sr. Alamany mes que lleugerament; i que considerava com un absurdo aquest impost i que tant profita com rebí comunicació de l'Alcaldia de Ciutat en donarà compte per que's faci lo que's consideri procedent.

Cronico d'Inca

Dia 14—De bon demait els Exploradors d'Inca en número de 40 i en tren marxen a Santa Maria i desde allà li espitxen a peu fins a Bunyola. Arribats que foren a Bunyola trobaren els exploradors, palmesans qui los esperaven; i amb ells, s'entregaren a Soller per assistir a les fires i festes i a la jura de bandera dels novells exploradors sollerics.

—A davant la casa-kiosk de la plassa del bestia s'ha feta una pista per a patinar el jovent. Avui l'han estrenada amb un ball d'aferrat tocant la música de damunt les terrades municipals, pagades amb els diners dels catòlics que detestam els balls inmorals.

Dia 15—Arriben els Exploradors de Soller amb el derrer tren, ben cansats. Tois estan agraits de les atencions de que han estat objecte a la Ciutat de les teronges.

—Ben demait, el Círcol d'Obrers Catòlics d'Inca, fa celebrar una missa an el Sr. Consiliari Mossen Sebastià Llabrés per l'etern descans de l'ànima de Lleó XIII per commemorar el XXV aniversari de la publicació de la seva gran Encíclica *Rerum Novarum* en que tracta de la qüestió social. Entre'ls assistents e-hi havia els presidents del Sindicat La Pau i el del Círcol i els obrers de l'Imprenta de *La Veu d'Inca*.

—Amb motiu d'ésser avui Sant Joan B. de La Salle, fundador dels germans de les

Escoles Cristianes, els alumnes del Col·legi del Sagrat Cor que dirigeixen aquests, estaren de festa grossa. Després de missa de comunió celebrada pel Sr. Ecònom a sa Capella privada, se feren jocs deportius i s'amollaren artístics globos. El capvespre feren una expedició an el Puig de Santa Llúcia, constituint una ditxosa festa de col·legi.

Dia 16—Totes les gerres espanyades, olles i tets inútils de moltes cases avui fan un bon servici. Un estol de poble alsurat los amontona davant el portal d'una casa del carré de la Feria per fer justícia a una jòveneta casada de 2 mesos pel mal-tractos que reb de paraula i obra del seu merit. E-hi hagué pedrades i altres herbes, i gracies que la forsa armada s'oposà an aquells jutges i ezeutors tots en una peça, que no sé que haguessin fet. Ala mestre Juanet! pensau que l'era romana ja ha passada i que mos hem fet cristians.... ¿No vos fa enveja la Sagrada Familia?

El pare de la ofesa la s'en manà a casseva i se diu si e-hi van a intervenir-hi els tribunals.

Moltes xarradices s'han fetes respecte aquest assumto. Persona qui està ben enterada ens diu que hi ha hagut bolla de neu i que de tot lo que se diu hi ha moltes coses falses.

—A San Francesc, cabada la funció del mes de Maria, tots els vespres fan ensais dels cantics de la pelegrinació a Ntra. Sra. de la Bona Pau de Montuiri.

El novell Cronista.

VARIES

VIATICAT

Se troba viaticat a la Ciutat de Palma nostre bon amic i distingit senyor de can Vich D. Lloaxim Gelabert.

Molt ens alegreriem de rebre noticies afalagadores de restabliment.

CONCERT TORRANDELL

Demà a les 8 i tres quarts del vespre formarem tenir la satisfació de sentir un altra Concert d'En Torrandell, el qual deferent en sos amics los ha dit que escullissen les peces que volien que tocàs: i aquests, aprofitant-se de tanta complacencia, han escullit un programa gròs de fot, com pocs n'hauràn donats en la seva vida artística.

Es de dessitjar que'l públic correspongui, com an el primer concert, en la seva asistencia.

CREU ROTJA

Mos participa aquesta entidat fassem a saber que el soci Tomàs Capellà presta ahir auxili a un picapedrer que caigué d'uns bastiments, cedint el seu carretó per trasportar al ferit a ca-seva.

Diógenes con su linterna buscaba un hombre, otros más afortunados han buscado un remedio eficaz contra el artritismo, arenillas, mal de piedra, reuma, cólicos nefríticos, gota, ciática, neuralgias, etc., habiéndolo encontrado únicamente en la «Piperazina Dr. Grau». Es el mejor disolvente del ácido úrico.

*****

MERCAT D'INCA

Preus que reigiren a nostro mercat

Bessó	a	85'00	el quintá
Blat	a	22'50	la cortera
Xexa	a	23'00	id.
Sivada	a	10'50	id.
Id. forastera	a	10'00	id.
Ordi	a	12'50	id.
Id. forastera	a	12'75	id.
Faves pera cuinar	a	28'00	id.
Id. ordinarias	a	24'00	id.
Id. per bestia	a	23'00	id.
Blat de les Indies	a	24'00	id.
Faves	a	34'00	id.
Molins de confit	a	40'00	id.
Id. B.ques	a	39'00	id.
Sitons	a	30'00	id.
Garro	a	00'00	

*****

PREPARACION

PARA INGRESO EN LA 2.ª ENSEÑANZA

1.ª	2.ª
Nociones de Geografía sobre el mapa	Nociones generales de conocimientos útiles
por D. JUAN GRAU PUJOL	por D. PEDRO RIBER

CAUDERNO 1.º
SE VENDE EN ESTA LIBRERÍA.

MANUEL PLAZA

SASTRE

OFRECE UNA BONITA COLECCIÓN DE GÉNEROS PARA LA TEMPORADA DE PRIMAVERA

Y VERANO

■ CALLE CADENA ESQUINA PLAZA SANTA EULALIA ■

PALMA

REDUCCIONS

CARTELLS de Reducció de Kilos a lliures— En papé una pesseta; en cartó 1'75.

REDUCCIO de Kilos a arroves, lliures i unses al estil de Mallorca p'en Bartomeu Ramis. 20 centims.

REDUCCION de Kilos a libras y milésimas. Contiene, además, las reducciones de cuarteras a hectolitros, de canas a metros y de metros a canas con sus divisores—50 cents.

REDUCCION de Kilos a quintales, arrobas y libras con las reglas para hacer cuentas por Juan Vidal, Maestro de la Escuela Nacional de Lluvi. Una 25 cents.

Llibreria del Carrer de la Murta.—Inca

El Intervencionalisme Papal

PEL DR. D. JOSEP TORRAS I BAGES.

Venal a nostra Llibreria a 20 cèntims.

EL DIA DE LA PRENSA CATALONA
MANIFIESTO
QUÈNES REANIMARAN ESTE PROYECTO

Tip. M. Durán.—Inca.